

بازرسی شد
۶ - ۳۷

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی		 شماره ثبت کتاب ۷۹۴۵۰ ۵۴۷۶
کتاب: کتاب مصنفین و تدوین کنندگان و وضع کنندگان	مؤلف	
موضوع	شماره قفسه ۹۹۱۵	

کتابخانه مجلس شورای ملی
۹۹۱۲
۱۳۰۱

خطی - فهرست شده
۹۹۱۶

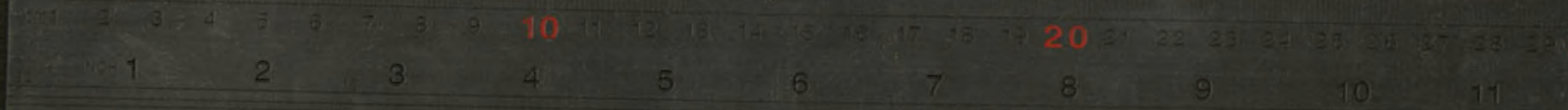
دستورالعمل
در باره
۱۳۴۲

۷۵۴۷.

۹۸۷۱

خلی، فرست شد
۹۱۶

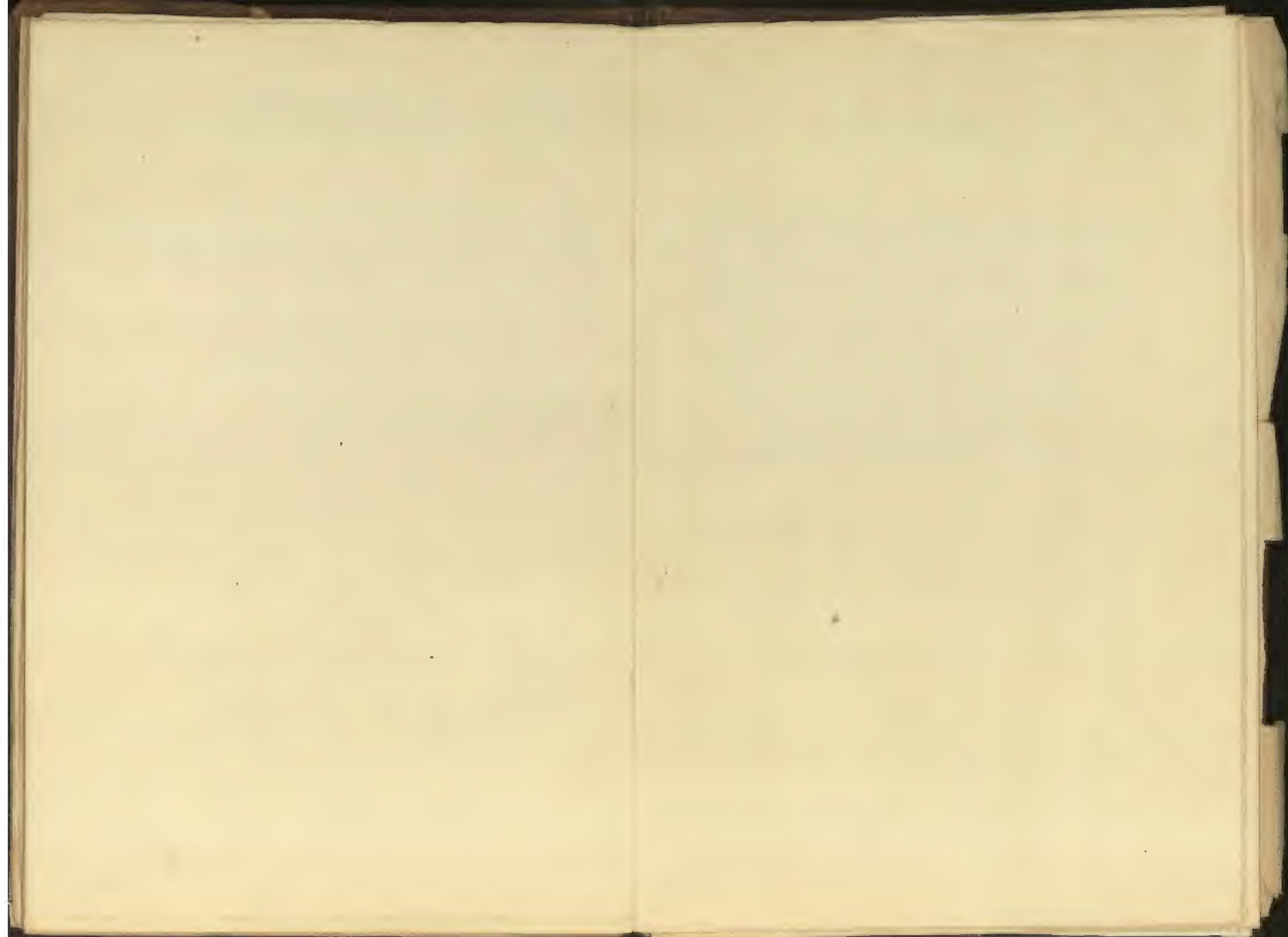
درسته بجهت چهار فرقه که در پنج جا به راجت که حکم است این موانع حکم
اعلم رسیدند و حکم در میان نفس جهان که از آن فرقه ساندیم جدا و خسته این را از رتبه
سمانی راه خدا انداخته اند که هر کس که از آن فرقه است در قرآن این را برده و گفته چنان دانند که
نور آن ملک سیر جازمانند و نیز در آن اوقات خط مایه است که در آنجا بود از جمله نور
ویدار که نزدیک قمر است و او را در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود
آنگاه که در آنجا بود که از آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
یاراه و دیگر حد است که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
به هر کس که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
از آنجا که او را در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
تست تیار بر نوادر و بر نوادی که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
و در میان که او را در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
یا حد آنم نویسد نزل که خدا او را به حکم خود از آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
عدالت سابقه که میان او را در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود

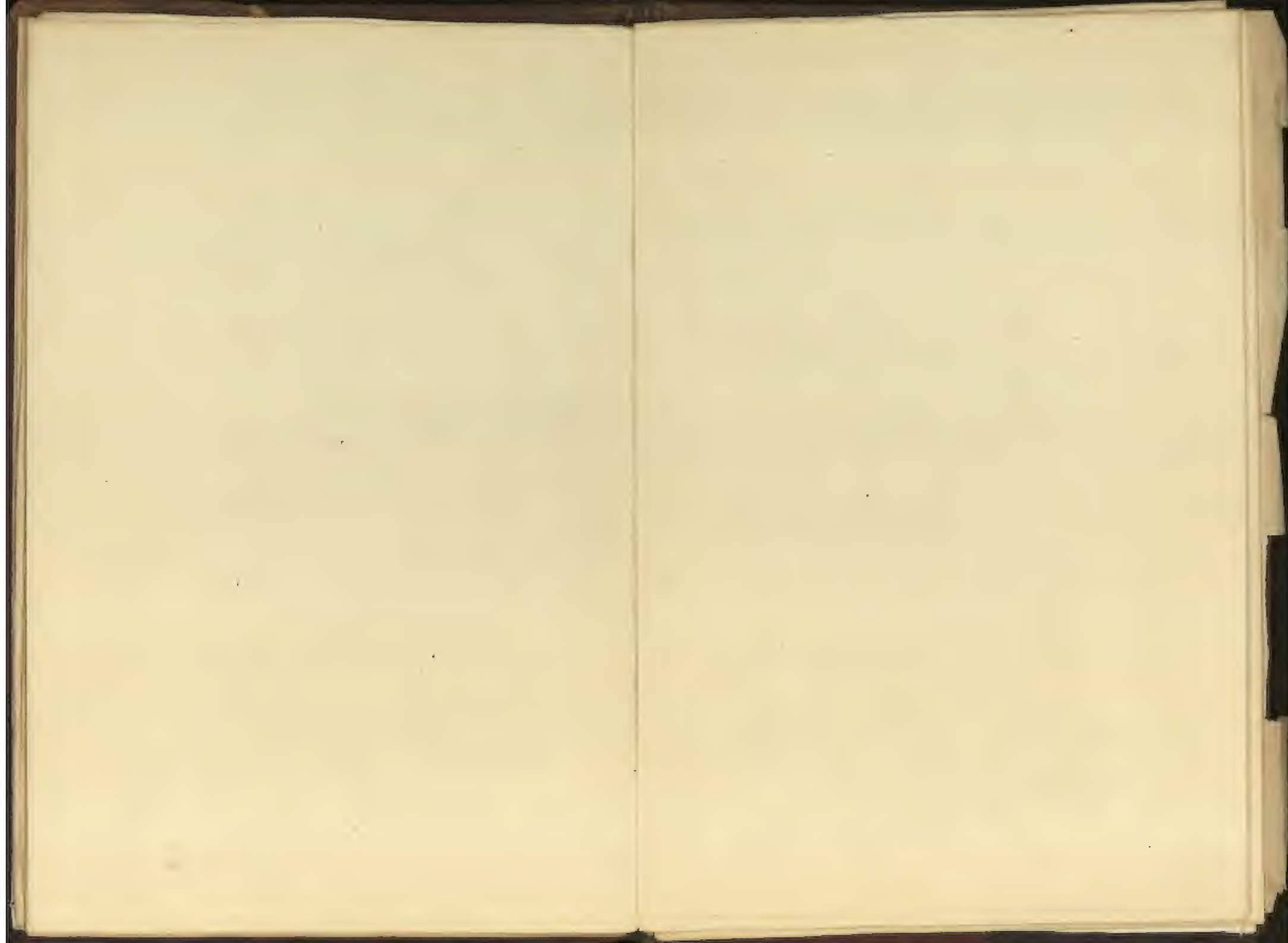
و است بجهت که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
بر آنکه پس از آنکه که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
خطیب یعنی او را در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
با او بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
بوی که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
که خدا را چار و در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
بوی که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
مقرر بود و در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
و بوی که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
بر در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود
بودی که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود که در آنجا بود

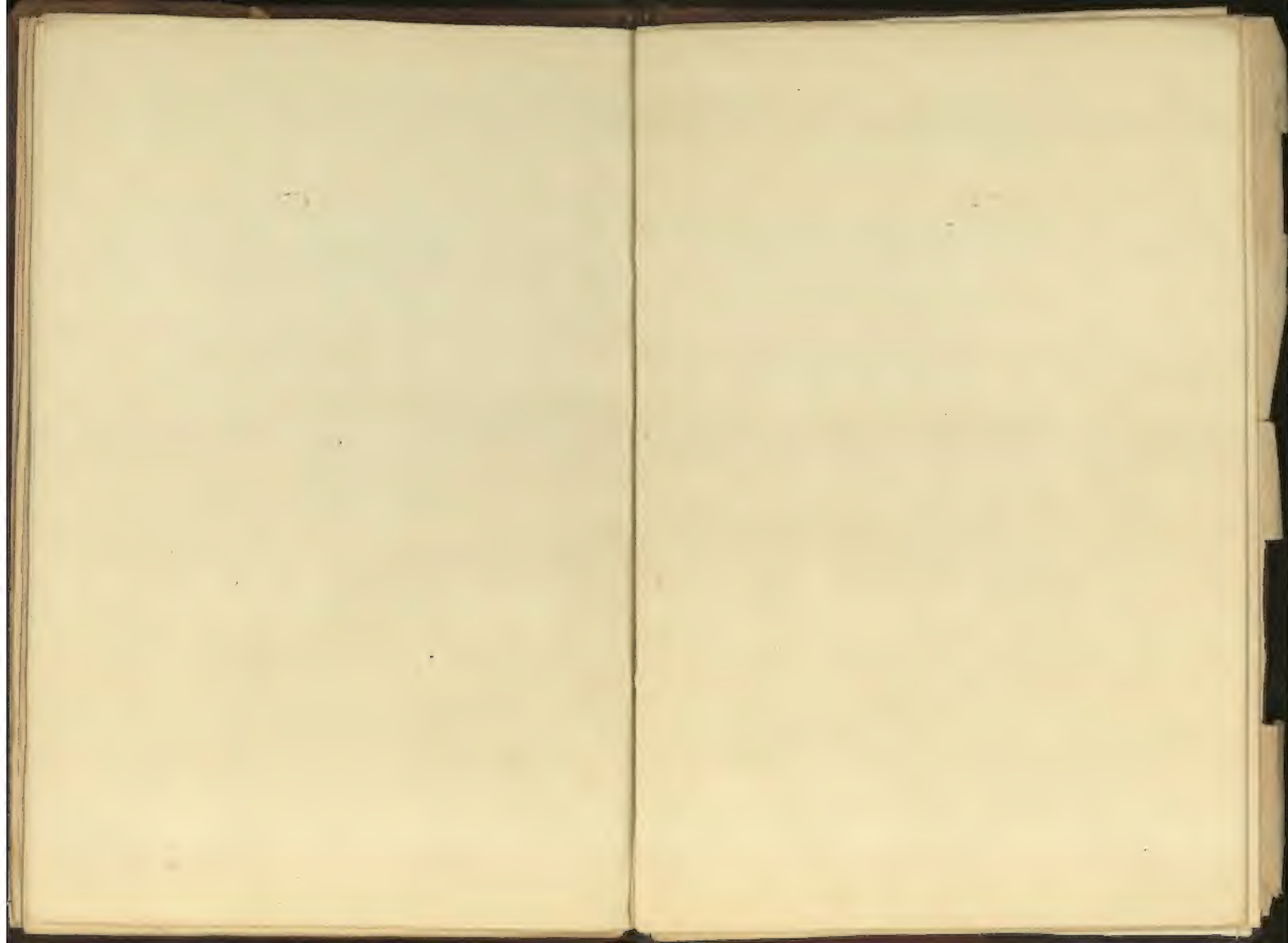
در غلبه بر ایدت و فرود آمدن در ملک جرات خفته گویا بعد از آن فریب برداشته به ملک
 هر که آن دریا به گیر دست و پا بر آن کما در بریده بعد از آن هر که از آن کف آن پرچم را بر آن
 لایق قطعه قطعه نمودند بر کار او کنی را بیکم بکار و فرود آمدن و بکار و بعد از آن کف آن دریا در
 میدان انداخته رفتند هر که بعد از آن ظلم را میدیدند قبیح آن بران به ایوان محبت میزدند
 آنکه ضعیف است لایق هر در غرض فخر است و غرض غلبه از آن است که است اول است
 تا هر چه است بر وجه و هم غرض غلبه است آنکه با عدل است و غلبه است
 البته خواهان است ربه غرض غلبه است آنکه با عدل است و غلبه است

۱۲۲۳

در غلبه بر ایدت و فرود آمدن در ملک جرات خفته گویا بعد از آن فریب برداشته به ملک

تاریخ تسلیم ۲۵۸۰
نصف اول
۲۵۸۰

منعقد شد جواب در آل در روزه از افند روز از افغان بدو تین عین
 عرف شد در عهد جواب بخود بعد از دیدن آسمان فاعده میان طریقی مودت
 بهمان ترتیب پس منعقد شد شصت و یکمین جواب در آل آسمان در خدای گشته
 علیه خطبت اگر که اسرار الهی در دست بهمان زنجرات بر جمع فرمایند درگاه از
 احتیاط زید الوضای بهمان آن عبارت تدریج و توفیق اجماع و میده ابراهیم
 در دست بود که عرفی شود چهار باب بعد از توفیق برزاق توفیق نیدانم برادر ابراهیم
 نیاید دست که هر از خیر و اجماع توفیق آن حرف است که گویند که توفیق
 نهان طهر و راه مادت در از کرده آن نفس مقهور طهارتیم برزاق توفیق که
 که از جانب بعد با آن جمعیت آید بود برایشان بنام داد که با ساز آید
 که در هر طریقی مسلم هستیم و این کار عزت و در صورت حدی موفقی شرع از خدای
 هر را در کتب است و در صورت کذب نیز حکم آن با انار شرع مطیع است و کتاب
 مسکونید که کدام یک از دو چهار منی کتب این چهار شیخ شده اند که در برابر آسمان
 گفته نیدانیم کدام گفت که که چنین است سخوات مدعی گویند خدا در محفوضه محفوظند

که بعد از این باب است

منی هر جراح فاعل از جانب توفیقیم بر طریقی حکم شرع صادر شد ابراهیم است
 تا درین ترتیبین نام غیر کنیم که در در کتب معصوم بهمانند که بر از از این از این
 رسانده و اجماع کرد بعد از توفیق این خدا از جانب برزاق توفیق توفیق ما درین
 واقع را از جواب آل با توفیق که در و قرار دادیم که خدا را نام باشد رحمت کینه و مانع
 صغیر از اینها چون کیفیت اجماع و جواب آل با توفیق خدا قرار دادیم برزاق توفیق را پس
 گفته نام عام نزل از افند در عهد با ساز که هر جا که آید گویند خدا در محفوضه محفوظند
 این غایب شد و اجماع است حب التوفیق در عهد با ساز را دیده قرار دادند در خدا
 محله موقوفه که در طریقی این توفیق بعد از این ملکات همانی است که ابراهیم
 اجماعی در این توفیق و خدا در نزل پس اجماع که قرار دادیم که در ابراهیم باز در کتاب
 و آنچه در این توفیق تا در اجماع رسانده ما با طریقی این قرار دادیم پس از اجماع اجماع
 اجماع در این توفیق که باز ما را بسته و معصوم جدا شده اند تا در توفیق که در اجماع اجماع
 در بهیات اجماع در مقام توفیق در عهد با ساز در کتب را که اشد ما چون اجماع
 باین قرار داریم در حیطه را بسته بر خود آمدیم که در اشدیم به اشدیم که اشدیم که اشدیم
 را اشدیم و ما از اندون آب بر توفیقیم در در هر یک که با اشدیم این اجماع اجماع را اشدیم

غیرت دوست از رفیق در کینه نه بعد از آن زو با آنها بسیار جدا کردند و اوقات در آن
را باز زبان محاوره کردند از باقی هم بیا رفتن ندان و فایده اشند آید هم که نزل امر
قطع گویند و میگویند که ازین حد مات بدک تویم از بدن هم تغیر انداختی و از غفلت
مستول بودند و بر تو فغان قدح میزد که ما در آن تو شکست خوردیم و بعد از آنکه از آن
گشتی نمود اعدا را از اهل ایران که در ارض اوسم میمانند زنده بکنند و صاحبان کشته میروند
بجای کار و کمر درین شهر سالی شده اند بخت بدی هم بر تو است و آنچه خدا خواسته خواهد شد
ما هم بگویم و تو شکست بخوردی و مرا غمیزم در آن اما از این نام زکریا بن تو فغان از شدت غم
تو را از دنیا بیا بیند و از غم تویم جان داده و در پیش گرفت و جوهر در غیب او کشته شده
او را کشته بکش را که بیا در قضا بان برسد و با تو ای که در آن ابقا و دادند و آن حق که با او است
مستول خواهد بود و تو را از نام بیا بیند و تو را ندانند که در آن تو فغان از شدت غم
در آن تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
و ما ندانیم و آن کشته را با او دریم و به او میگویند و او فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
بیا و او را نیز در یک چند روز کشته از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
چون ما و غریبه کردید و کار با شما کشته بر تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم

چند ازید بکند آنکه را ازین قضا به که تغیر طاق است برین کیم و الله و الله نام او
نواهند گشت ما نیز بکند او هم کیم و چند نوا از آن جمع شده چون در این نوا از
از قضا به را ازید کردید و تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
با طاق او در دس بدرب خانه آمده و در راه را ازید کردید که بگویند که نزل امر
در دس بدرب من و نیز نظام میباشم تا مردم بگویند و در کیم و از غم است بگویند و در کیم
نوازه سید اولی اجماع از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
این جمعیت برین در راه را ازید کردید و بگویند اجماع است بگویند و در کیم و از غم است
نوازه خواهد شد این جواب بطریق کرا آن کشته بر گشت و در کیم و از غم است
ما با او کیم و نیز تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
چون تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
بگویند که تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم
کوت و در کیم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم و از تو فغان از شدت غم

اگر حرف نرسد مخفی است در است فاجده که جمع این اجماع و غریب است
 و لغت از این برده ام و اگر جواب است در آن غایب و محال است بهر کسی که گفته
 بهر چه از این نوعی در جمیع آنها بطور خوش شوق سازم اگر نرسد تا تمام این
 ز فرج و جانش بیدم یا این شهر را تمام کنیم بعد از این تمام فوج را بطور
 فوجی و است که حرکت است از حرکت بعد از شوق فرست بر باله و سینه نشسته
 با کوزه بند با از این نوعی که است شوق که آیا تا فرستید که با دست و سینه
 در میان دل فاجده را شوق و توفیق این بهر چه در زمان است بهر چه تا به
 که در ارضی بدم و ترس از آنرا در اجماع که اگر حرکت علیه ایران را با نوازش
 به جبهه بعد از آنکه گفته ما همه کنیم و بپایه نایسیم هرگز به هر صورت نفهم را فر
 تو هم شد بهر چه بخواهید محبت و بغض از غم فوجی بعد از این از آنرا فر
 کردن لشکر افغان را و دیافغ فوج مستعد است بهر چه شوق و فوج فوجی فوجی که
 شده فوج از جانب بهر چه از فوج آمده ایمان است که شوق و فوجی که اگر الله

ارضی اجماع را شوق که در فوجی که فوجی است و توفیق تمام این شهر را فوجی کنیم
 یا به این اقله را بکنیم بیدم که بهر چه در زمان است فوجی و فوجی فوجی فوجی
 فوجی و جمیع آنها را بکنیم بیدم که بهر چه در زمان است فوجی و فوجی فوجی فوجی
 شوق که بیدم که بهر چه در زمان است فوجی و فوجی فوجی فوجی فوجی
 لول که بیدم که بهر چه در زمان است فوجی و فوجی فوجی فوجی فوجی
 فوجی که بیدم که بهر چه در زمان است فوجی و فوجی فوجی فوجی فوجی
 بیدم که بهر چه در زمان است فوجی و فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی
 و ما برین ترسین و فوجی و فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی
 محال بهر چه در زمان است فوجی و فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی
 فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی
 با است بهر چه در زمان است فوجی و فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی
 بر این فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی فوجی

بایست که در هر حال که اینها با غیر بایست از منزل خود بردن چنانچه بار او است از زمین اینها
 به نزدش نرود و از خانه بیاورد و از آنوقت بایست که در این میان
 نماند است که نموده اند اگر چه در منزل بود که بایست که غایت برین دین بایست که
 بهشت هم این است که بار او است و در این بهشت بگذرد و چاره
 و تقورات اگر چه خود او است و در این بهشت بگذرد و چاره
 جمعیت این در این بهشت است این خانه را خوانند و در این بهشت بگذرد و چاره
 ما را بشارت برین حال که این در این بهشت بگذرد و چاره
 بر دم نام در مقام حاجت عموم برین حال که این در این بهشت بگذرد و چاره
 و بعد از آن در این بهشت بگذرد و چاره
 اگر چه در این بهشت بگذرد و چاره
 هر چه از آن بهشت بگذرد و چاره
 روانه از این بهشت بگذرد و چاره

برین حال که این در این بهشت بگذرد و چاره
 میان ساختن و جواهرها بهشت بگذرد و چاره
 دیدن قطع کند و در این بهشت بگذرد و چاره
 بقدر آنکه در این بهشت بگذرد و چاره
 بشود در این بهشت بگذرد و چاره
 نه به حاقم او بعد از این بهشت بگذرد و چاره
 نفهم هم بایست که این در این بهشت بگذرد و چاره
 آمدن است این در این بهشت بگذرد و چاره
 و این در این بهشت بگذرد و چاره
 بر این بهشت بگذرد و چاره
 چون بایست که این در این بهشت بگذرد و چاره
 گفته اند و این در این بهشت بگذرد و چاره
 بعد از آن در این بهشت بگذرد و چاره

و این در این بهشت بگذرد و چاره

قد رحمت کرد و رفت بون کار با چاکش بر از آغوش با مادر مقام شاد است بر آمده
 در تعریف خود را میانه این تعین دارم اگر این خبر بجای بر آید که برسد کار سازد را را و آید
 که بهر است مادر محترم قسم بداد باید بسیار در برین تو سلطین خود بر درین کار نایم
 خود در در ملک و جلال از احمد و قاجار گفتیم که اول خود عاقلین را بفرستد که فریاد
 جسته و دیگر بفرستد و در این هم بایستد که بفرستد و باره بفرستد و اندک اندک
 هر چه بفرستیم تا بایستد و دیگر بفرستد که بر این شان ما در دست دولت کنیم و بفرستد
 بفرستد و بفرستد که بفرستد و بفرستد که بفرستد و بفرستد که بفرستد و بفرستد
 مانده بعد از آنکه این گفتگو را کرد که جواب در آن شد و در مقام تدبیر مانده و بفرستد
 بهین تعریف را در این گفتگو در این مقام در این مقام در این مقام در این مقام
 دست بفرستد و بفرستد که بفرستد و بفرستد که بفرستد و بفرستد که بفرستد
 بهر بفرستد که بفرستد و بفرستد که بفرستد و بفرستد که بفرستد و بفرستد
 از رفتن رخ نماید جواب است ما گفتیم جواب این خود را که در این مانده و بفرستد
 مانده و در این مقام است و بفرستد که بفرستد و بفرستد که بفرستد و بفرستد
 بون دیدند و رفت خود را و رفت برفت ما گفتیم که بفرستد که بفرستد و بفرستد

باز میرویم پس در بر خواسته که در آن طلب در بیان نهادند که رفتن ما خوب است
 مادر حق ما چنین و چنان خواهیم که بهر است بهر دست خود و خوش میکنیم که در دست خودمان بهر
 ترخیص بهر دست و از خواست احوال ما را چنانکه بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 آنچه بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 در آن از جانب دولت این چنانکه بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 عاقلانه و بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 اگر مادر از آن گفت که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 را با بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 از در دست بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 حقوق در آنکه بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 خواهیم که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 در بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 بون بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد
 در بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد

در جوار او شوی پسند تو بهایم که در دین قبضه غنیمت کردی که آگاهانه در کرد
 و تب که است و در هر دو یک بار از حق تعالی دانند و در حد خود
 گرفته بنده انداخته و در هر دو یک بار از حق تعالی دانند و در حد خود
 و یکو بخند و بر سر خود می دم ماور شده در این هر دو در حد خود
 بزم استحقاق می دانند پس از آنکه افواج عبیده حصار شکسته بودند و در حد خود
 نزد کائنات چهاره از آب انداخته و جان باران از آب حیات کائنات
 یکا کشتی او با سازه چهاره است و گوشتی که در تمام کسب قاتل برآید
 بنده از حد در افواج سابقه او نه شده و در حد خود از حق تعالی دانند و در حد خود
 و در تب است و در افواج سابقه او نه شده و در حد خود از حق تعالی دانند و در حد خود
 بعد از تمام این اوقات چنان گویی که از جانب حق تعالی حکم صادر رسیده
 حد نهاده که گرفته و البته آن در حد کائنات حیات عبیده و در حد خود
 تعالی پذیرد که بعد از اوقات آن بجزیه بانی زنده برآید و در حد خود
 و شکست و تب که است و در هر دو یک بار از حق تعالی دانند و در حد خود
 زنده با تمام صاحب بخوان بانی چهاره و در حد خود از حق تعالی دانند و در حد خود

جواب خود در اینجا بهر سنده بعد از حرف چهارم بهانه تان بدل نموده بگویند
تعارف که خدا حفظ نمود بگویند بفرموده نظام بپایان نمودار رساند از منزل شخصی گردان
در باقوام تمام برزاق خود را بر حد ابرائی رسانده بعد از رسیدن اهل حد ابرائی در حقایق اهل
بایسته از حد ابرائی برادران برستغفاب آید بطور در استغفار و دعا اسم ابراهیم را و در حد ابراهیم
روحی بآن زبان تراست بفرماید آن که آئینده در اینجا بایسته نه از حرف خود و بایسته
بپایان خوب بفرماید تعارف و در غیر بگویند آن که بایسته نه خود همراه بپایان خود تعارف نمود
آنها از آنجا بود مرا حجت کردند و ما بپایان آنچه دانستیم در خود بپایان حجاب خود فروخته را
در دشت اوصاف است خواهند داشت و در هر جزو از این بایسته معلوم است که در آنجا آئینده

۱۲۵۳
مهرماه
۱۲۵۳
مهرماه
۱۲۵۳
مهرماه

عقیده خان شکر

برازن بر تهری که یکی از سرکران نامی هزاره است رخسار شده و در آن روز سوار خراسانی
از سوار بران زیاده گرفته و کشید و غنیمت وافر بدست عساکر منصوره نهاد و دست
اسبان سوار خراسانی بکلول نهاد و تقریباً ده یا نوزده نفر از سواران سواد و کوه
و زخم دار شده و از آن منزل وانه بالا رفتند و نیم خناب آصف الله و کوه
راه حاجی پیکانم هزاره را که از شیشه چرخان بران قرار کرده پناه بکساکر منصوره
آورده بودند معین نموده بود و شالیه خدعه کرده اردو را از راهی برداشته
و آن واقع شده بود و دو طرف آن کوی سخت بود و عبور از آن بنیامین شکل بود
چون عساکر منصوره در آن اردو داخل شدند سوار هزاره و غیره از فرار کرد
هر یک از آنها قهقاری شیلک و شک و شغال که شمشیر نوحی که جدی یاری
سرباز در آن نبوده عساکر منصوره را به یاری رفتن بود و در مجال کشتن
کلیه خان قهقاری که بجز خط فرار کرده و خبری معین شده بود بکوه پناه
و نابلدی بر باز استاصل شدند چارت را در آن خبر میباشم که سوار خراسانی که یک

از نابلد

عساکر منصوره زیاده بود اسبهای خود را بدست گرفته بکوه بالا رفتیم و طایفه
بالوح کلیه خان طحشده جمیع آنها را پس نشاند و رو بار دو نهادیم و روانه
از شدت کوشش و عدم آب نوشی تشنه بود که یاری رفتن شد فی الجمله
که سوار خراسانی همراه داشتند به جبهه رساند و باقی قاصد سرباز را مقصداری جوهر
همراه بند و کلاه بود هر یک فی الجمله داده سرباز بار دو مرتبه نمود و در آن جنگ
زیادی از عساکر منصوره بکوه ککه مالها را سبک کرده بودند بکلول نهاد و آن شب
احدی بنیر رسید بکوه ککه مالها را بنیر بار بود و همگان و فرستاد که رفتن نبود چندانکه
بفحص حاجی پیکانم را باندند که او را کشته مقتصد و صبح از آنجا بمزول خواجیه کینه و بوجوه
شدیم بعد از ورود در منزل فاصله دو سه ساعت که مردم آمده شده بودند و
از اسبها بار داشته بودند و محضر خیرخان را در کاه با سوار شده و سوار خراسانی
در آن روز خندان اول بودند و سوار خراسانی اهل آنجا بودند و در آنجا خبر دادند که
سوار هزاره بر قراولان اردو که موبت قرانی جمعی اسکنه خان بودند بر فرود و بر آنها

ده پانزده سوار از آنها گرفته و برده اند بکام خباب آصف الدوله سواران را در پیشانی
 بر اسبها که شش نفر سپاه بیت سوار از همه طوایف بختیال بر جبهه حاضر بطور انبیا بعد
 فراوان نشینند پس از دور و کسب نوزنی بجهت جنگی با آنها بنا که آهسته بودیم که سواران
 برین و غیره از کسب نگاه برآمدند و بجا ما را بجا نشاندند و بر این بختیال بختیال
 و عدد کم بود جنگ و ان میزدند از آنکه در نظر خود داری آنها مشغول جنگ شدم
 تا از روی آصف الدوله که اسکنده خان قاجار و خورشید خان قاجار و بیست و سوار رسیدند
 متعاقب آنها خود حقیقت الدوله رسید و سواران نیز چون مدد متوالی و عدد متعاقب بدین
 مرجع گردید پس از آنکه کوی کوچ کرد بکنا آب شمد رود که الان بدریای بالانگشت
 فرود آمدیم و در منزل سوار شد و لو که قزول اردو بودند بی شش نفر از متجاوز کوشند
 از طایفه اساری که در آن حواصیر گیر کرده اند بختیال کرده باده پست نفر سیرانان بجا که
 آورده بودند و با پنجه باردی سنگی و سستی پد اشد و از آنجا حرکت کرده بجا که اردو
 شمد رود گیر کرده در محل رودخانه نعل نمودند و از آنروز بخون نام شمشیر خندان
 هزاره شمشیر خاندان را در بر داشته فرار با بر داند و ند که خود که حقیقت از یک از کشته و بر

و اندک خودی کوشه فانی با سواران ترکمان سالور کپاروق مسووم طوایف چایلو
 بقدریست نیز از سوار جمعیت نموده بدو فرسخی اردو آن اندو عامی مکراب معابر
 قشون را از آنجا بهر و فرار و نشیب بکلیه سکر ساخته مدد نموده اند و
 منصوب را از حضور مانع آن شب در آنجا توقف نموده مشورت بر این قرار
 که اردو را در آنجا که کشته شده اند و خدوق و اسباب بیکار بود و بجهت اسیران
 قاجار سپرده و در آنجا و راه و سپاده و دو غرابه توب بجهت است اردو انو جمع
 شارایه نمود جمعیت کار آمد و بن که در اردو بود و با شست خراده توب بر داشته
 آصف الدوله نیز توجه جنگ نموده بر سر سکرهای آنها قیام و در هر سکر جنگهای
 و پا داری نیاید که در نزد قریب بجا را ساعت جنگ طول کشید و نبوغی منسوبه که
 که سوار آنها با سواران کپار که منصوب مخلوط بودند و چاه دفعه چپ که منصوب
 آوردند و لازم است تمام و پا داری حمل آوردند و در هر دفعه افواج قاهره و توپخانه
 نشان شمشیر آنها یاریده آنها را پس نیشاندند و در آنروز الحی نور افغان شاکو

ایمان عدد و صد و ده دشت جنگ مردانه و کوشش جانانه کرد بعد از آنکه سواران
از دست بردن بکوشیدند و تاب مقاومت نیاوردند و سواران اردو بر آنها چیره شدند
اسبان چرخیدند و سواران آنها را از پیش برداشتند و تباران اخیال افواج قاهره بر
سنگهای آنها تیرش کرده باندک کوشش همه را محو کردند شکست فاحش بر آنها
داد یافت و بر شصت نفر از آنها مقتول و دستگیر شد و بسیار از آنها کشته
و بنوعی شکسته گردید و غرق و اسباب خود را ضبط نمودند چرا که دشمن فرار کرد
و تمام تصرف عساکر منصوب آمد بعد از آن اردوی سلطانی را از آنجا حرکت داده
بجای اردوی آنها زدند و شب در آن مکان توقف نمود پس از آن بجای نزدیک
توجه نموده اردوی سلطانی بمنزل چپک تو که اول خاک اوز یک بود نزول نمود
یکشب در آنجا توقف کرده و از آنجا بمنزل آتین خواجه وارد شد و آتین خواجه
غار است که شش نفر در آنجا است که جهاد آنها اصل از هم پیشیده و یک
دیگر آموخته و یک مرغ که شب چاه است در غار است که جبهه آنها بمنزل خود است

مرغ و سواران یک و پنج اصل یافته است و اثر زخمی که در آن آموخته اند آنکه
نمایند هیچ فعل یافته بعضی نیز که آنها اصحاب کفند اما صحت آن معلوم نیست
و از آنجا بمنزل چهارشنبه و از آنجا بقصر نزول نمودند که دوازده فرسخی میانه است
پس از ورود آنجا که خدایان میمنت و سرپی و اند خودی و شیر قانی و سران طوایف
چار او میاق نزد خانب آصف الله و آهنگ و استه غا نمودند که جناب سیدی انور
با سجد و بخت و خود در همان مکان توقف نماید و بنده درگاه و آنچه استمال
خود خواش کردند بر حسب قبول آنها بنده درگاه و سرور و دانه بلده میمنت و سران
بسمه شریف محمد خان برزق و زمان خان جمشیدی با هزار سوار استقبال نموده و بنده درگاه
بقعه الممال که در همان شش فرسخی و قسمت دعوت کردند دعوت آنها را قبول کرده و
موقوف بوده صبح از راه دقور گسل که که گوست که مادر شاه علیه الرحمه در آنجا
توب بود اصدات نموده است بجان میمنت دانه شد و در فرسخی میمنت خوانین
بجز طوایف و از آنکه تقریباً با هزار سوار استقبال آمد و اتفاق شاد را بفرمود

شد و الی مینه لازم است تمام دولت در هماننداری بنده درگاه بعل آورد و بدت
 شمرده روز در اینجا توقف نموده لازم چاکری و دولخواهی را در گرفت شنید
 و فرموده را مورا آنها داده غم حجت نمود و الی مینه حکومت خان و لید خود را بر
 کرد و برابر بهیون روانه ساخت و دستم خان شرفانی و شاه یولغان اند خونی
 و ذوالفقار شیر بر پل از طوافی اورک و شیر محمد خان بر زن و زن خان حبشی و
 طوافی چار و ایمان بر یک کی را و لاد خویش را بر سر غلامی برابر بیاورند
 کردند و نخل حبشی بی غم خود میر احمد خان را که حال خبر قتل او از کج این است
 بهمه راه بنده کرده روانه ساخت و هر یک سبهای نمایان قرب صد سب از هر یک
 بجهت پیش حضور بیاورن معایش و از اینجا با یک شهاب و کرد و بیاوردن آن سب
 اصف الدوله روانه شد و الی اینجا لازم است اطمینان بهر ساند کار و بنان بسیار
 اردو از قده و پای و ملکوس و ماکونی که ضرورت اردو بود بار کرده بهمه راه
 متاع خود درین فرخت نخر خسته و اردو از اینجا حرکت کرده منزل منزل آمد

در حوالی و اسطفا بهرات باز وی کیوان شکوه شاهی پوشیده و کرد و
 و یک شهابی خونین مرنون بنظر شاه جت از امکا و طاب الله راه و جلالت
 رسید شرف قبول و تحسین یافت و پس از چندی همه آنها نمودن و زشت خسرو
 و صنایع فاخره آن همه تملک و شغوف روی و طمان خویش شش افند امیه که
 رب الغره همواره طباب این دولت است بدت که خرده الوعای دین پس و نول
 کافه چاکران فدوی رحیم المین است حکم و استوار دارد بمحمد و الله الطاهر

